

Posudek oponentky
na rigorózní práci Mgr. Martina Špičky
"Unifikace práva v oblasti mezinárodní přepravy"

Rigorózní práce je věnována stále aktuálnímu tématu unifikovaných úprav mezinárodní přepravy, která je významnou oblastí práva mezinárodního obchodu, a to jak v rámci celosvětovém, tak v rámci Evropské unie. Autor touto prací navazuje na svou práci diplomovou, jejíž jsem byla vedoucí. Autor také navazuje na osnovu a formálně i obsahově na výklad v rámci mého dřívějšího výběrového předmětu Právo mezinárodní přepravy, což mne osobně těší, díky tomu také mé připomínky směřují do dalších oblastí, jimž se autor s odstupem doby věnuje ve své práci rigorózní. Jak autor píše v Úvodu, po uvážení se rozhodl soustředit se na právní režim v jednom vybraném oboru, kterým je letecká přeprava. Její úprava také prošla od doby diplomové práce autora (2003) dalším vývojem, ke kterému je alespoň částečně v práci přihlédnuto, postrádám ovšem novou resp. i dřívější úpravu v rámci práva ES, zejména příslušná nařízení v letecké dopravě, která by měl autor, když se věnuje letecké dopravě, podrobně rozebrat.

Rigorózní práce je celkem logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána, jak jsem již naznačila, postrádám ovšem část věnovanou evropskému právu, a to jak v rámci pramenů právní úpravy, tak v rámci kapitoly V. Autor pracuje s literaturou českou i zahraniční, včetně dnes již nepostradatelných internetových zdrojů. Práce je rozdělena do pěti částí, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází úvod a po nichž následuje závěr.

Po Úvodu (I. kapitola) je autor ve II. kapitole zabývá základními pojmy a východisky, a to zejména z hlediska vymezení pojmů mezinárodní přeprava a unifikace. III. kapitola uvádí obecnou charakteristiku právní úpravy mezinárodní přepravy a její prameny. Jak jsem již naznačila, autor sleduje výklad mého výběrového předmětu, takže stěží mohu mít nějaké závažnější připomínky. Přece jen však měl vzít v úvahu nový vývoj. U kolizní úpravy (s. 22) postrádám jakoukoli zmínku o Římské úmluvě o právu použitelné na smluvní závazky, kterou již ČR ratifikovala. K této otázce by se autor měl podrobněji vyjádřit při ústní obhajobě své práce. Také by asi měla být zvlášť vyčleněna partie věnovaná evropskému právu.

Ve IV. kapitole se autor zaměřuje na mezinárodní unifikaci přepravní a zasilatelské smlouvy. Zajímalo by mne, jak by posoudil logistickou smlouvu z hlediska českého práva (ke s. 53). V. kapitola je věnována rozboru mezinárodní unifikačních smluv v oblasti letecké přepravy. Autor podává dobrý rozbor, i když postrádám odkazy na judikaturu, které jsou dnes v mnou vedených diplomových a rigorózních pracích jejich standardní součástí. Stejně tak postrádám pojednání – které by mělo být rovněž podrobné – o evropských nařízeních a

případě i judikatuře, zejména jednom z nejnovějších rozhodnutí Evropského soudního dvora C-344/04, které je věnováno právě výkladu nařízení ES č. 261/2004.

VI. kapitola se zaměřuje na limity unifikace práva mezinárodní přepravy. Práce ústí v Závěr, který se zamýšlí jak nad novými unifikačními pracemi v rámci UNCITRALu, tak i nad naší novou právní úpravou. V této souvislosti by autor měl zhodnotit úpravu přepravní a zasilatelské smlouvy, tak jak je navržena v nově připravovaném občanském zákoníku.

Rigorózní práci hodnotím přes mé připomínky pozitivně, autor prokázal samostatnost myšlení, schopnost pracovat s původními prameny i s literaturou. Práci proto doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Martinovi Špičkoví přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 22.3..2005